

**ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI**

Član 1

U Zakonu o zdravstvenoj zaštiti („Službeni list CG“, br. 3/16, 39/16, 2/17 i 44/18) u članu 13 riječi: „Lice koje traži azil, lice kome je priznat status izbjeglice, lice kome je odobrena dodatna zaštita i lice kome je odobrena privremena zaštita u Crnoj Gori,” zamjenjuju se riječima: „Stranac koji traži međunarodnu zaštitu, azilant, stranac pod supsidijarnom zaštitom i stranac pod privremenom zaštitom koja je odobrena u skladu sa zakonom kojim se uređuje međunarodna i privremena zaštita stranaca”.

Član 2

U članu 16 stav 2 tačka 8 riječi: „65 godina” zamjenjuju se riječima. „67 godina”.

Član 3

U članu 20 stav 1 tačka 3 riječi: „u vezi sa radom” brišu se.
U tački 5 riječ „ljekarski” zamjenjuje se riječju „zdravstveni”.

Član 4

Član 21 mijenja se i glasi:

“Specifična zdravstvena zaštita zaposlenih obezbjeđuje se iz sredstava poslodavca, na osnovu ugovora između poslodavca i ovlašćene zdravstvene ustanove, u skladu sa zakonom.

Zdravstvene preglede radi utvrđivanja radne sposobnosti zaposlenih obavlja doktor medicine specijalista medicine rada, po potrebi, i doktori medicine drugih specijalnosti u skladu sa procjenom doktora medicine specijaliste medicine rada.

Na osnovu obavljenog zdravstvenog pregleda, rezultata laboratorijskih analiza, mišljenja doktora medicine drugih specijalnosti, ako su bila potrebna, kao i rezultata drugih medicinskih i dijagnostičkih procedura, doktor medicine specijalista medicine rada, dužan je da sačini izvještaj o izvršenom zdravstvenom pregledu zaposlenog.

Medicinska dokumentacija iz stava 3 ovog člana sastavni je dio zdravstvenog kartona zaposlenog.

Izvještaj o izvršenom zdravstvenom pregledu zaposlenog, koji sadrži nalaz i mišljenje o radnoj sposobnosti dostavlja se zaposlenom i poslodavcu.

Na izvještaj o izvršenom zdravstvenom pregledu zaposleni, odnosno poslodavac ima pravo na prigovor u roku od tri dana, od dana prijema ovog izvještaja.

O prigovoru iz stava 6 ovog člana odlučuje komisija sačinjena od tri doktora medicine specijalista medicine rada, koju obrazuje direktor zdravstvene ustanove. Troškove za rad komisije iz stava 7 ovog člana plaća podnositac prigovora.“

Član 5

U članu 25 stav 1 tačka 10 mijenja se i glasi:

“10) epidemiološku zaštitu;”.

U tački 10a riječ “opštu” briše se.

Poslije tačke 10b dodaje se nova tačka koja glasi:

“10c) higijenu;”.

Poslije tačke 15 dodaje se nova tačka koja glasi:

“15a) zdravstvene preglede i izdavanje uvjerenja o zdravstvenoj sposobnosti, u skladu sa posebnim propisima;”.

Tačka 22 mijenja se i glasi:

“ 22) opštu zdravstvenu njegu (u daljem tekstu: opšta zdravstvena njega), uključujući palijativnu njegu;

Član 6

Poslije člana 25 dodaje se novi člana koji glasi:

“Član 25a

Pored zdravstvene djelatnosti iz člana 25 ovog zakona, zdravstvena ustanova na primarnom nivou zdravstvene zaštite može da obavlja i estetske minimalno invazivne nehirurške metode “antiage” medicine glave i vrata.

Estetske minimalno invazivne nehirurške metode iz stava 1 ovog člana su nove zdravstvene tehnologije, koje obuhvataju metode i postupke prevencije, dijagnostike, liječenja i rehabilitacije promjena koje nastaju kao posljedica starenja, odnosno metode čijom primjenom se blagotvorno utiče na zdravlje i fizički izgled.

Estetske minimalno invazivne nehirurške metode “antiage” medicine glave i vrata mogu da obavljaju zdravstveni radnici koji su posebno edukovani za obavljanje ovih metoda u zdravstvenoj ustanovi kojoj je Ministarstvo dalo saglasnost za uvođenje ove zdravstvene tehnologije, u skladu sa članom 51 ovog zakona, kao i rješenje iz člana 61 stav 2 ovog zakona .

Bliže uslove u pogledu u pogledu prostora, kadra i opreme za obavljanje metode iz stava 1 ovog člana propisije Ministarstvo.

Član 7

U članu 37 stav 1 poslije riječi: “epidemiologije” dodaju se zarez i riječi: “oftalmologije, interne medicine,”

Stav 3 mijenja se i glasi:

“Dom zdravlja može da omogući pružanje zdravstvene zaštite iz oblasti medicine rada i sportske medicine.”

Član 8

U članu 38 stav 2 poslije riječi "ishrana" dodaju se zarez i riječi: "u skladu sa zahtjevima i standardima ishrane za posebne grupe pacijenata, koje utvrđuje Ministarstvo, na predlog Instituta za javno zdravlje Crne Gore (u daljem tekstu: Institut za javno zdravlje).

Član 9

U članu 41 stav 1 poslije riječi "zaštitu" dodaju se riječi: "i poliklinike".
Stav 3 briše se.

Član 10

U članu 49 stav 2 poslije riječi "primarnom" dodaju se riječi: "i sekundarnom".

Član 11

U članu 50 riječi: "Institut za javno zdravlje Crne Gore (u daljem tekstu: Institut za javno zdravlje)" zamjenjuju se riječima: "Institut za javno zdravlje".

Član 12

U članu 58 stav 2 riječi: "djelova ljudskog tijela" zamjenjuju se riječima: "ljudskih organa".

Član 13

Član 61 mijenja se i glasi:

"Zdravstvena ustanova može da počne sa radom i da obavlja zdravstvenu djelatnost pod uslovima propisanim ovim zakonom i aktom Ministarstva.

Rješenje o ispunjenosti uslova iz stava 1 ovog člana Ministarstvo donosi, u roku od 30 dana od dana podnošenja zahtjeva.

Uz zahtjev za dobijanje rješenja iz stava 2 ovog člana, osnivač podnosi akt o osnivanju, dokaz o prostoru, kadru i medicinsko-tehničkoj opremi, kao i statut zdravstvene ustanove, potpisane i ovjerene u skladu sa zakonom."

Član 14

Poslije člana 61 dodaju se tri nova člana koji glase:

„Član 61a

Rješenje o ispunjenosti uslova za obavljanje zdravstvene djelatnosti donosi se na period od sedam godina i može da se produži.

Najkasnije tri mjeseca, prije isteka perioda iz stava 1 ovog člana, Ministarstvo obavještava zdravstvenu ustanovu o isteku perioda važenja rješenja o ispunjenosti uslova za obavljanje zdravstvene djelatnosti i obavezi podnošenja zahtjeva za njegovo produženje.

Zahtjev za produženje perioda iz stava 1 ovog člana zdravstvena ustanova mora da podnose Ministarstvu najkasnije 60 dana, prije isteka perioda utvrđenog rješenjem iz stava 1 ovog člana.

Uz zahtjev iz stava 3 ovog člana dostavljaju se i odgovarajući dokazi, u skladu sa članom 61 ovog zakona.

Član 61b

Ako zdravstvena ustanova ispunjava uslove za obavljanje zdravstvene djelatnosti u skladu sa članom 61 stav 1 ovog zakona, Ministarstvo o tome donosi rješenje, koje dostavlja zdravstvenoj ustanovi i Centralnom registru privrednih subjekata.

Ako zdravstvena ustanova ne podnese zahtjev u roku iz člana 61a stav 2 ovog zakona ili ako Ministarstvo utvrdi, na osnovu dokaza iz člana 61a stav 5 ovog zakona, da zdravstvena ustanova ne ispunjava uslove iz člana 61 ovog zakona, Ministarstvo donosi rješenje o prestanku ispunjavanja uslova za obavljanje zdravstvene djelatnosti i prestanku rada zdravstvene ustanove, koje dostavlja zdravstvenoj ustanovi i Centralnom registru privrednih subjekata.

Rješenje iz stava 4 ovog člana Ministarstvo donosi u roku od 30 dana od dana podnošenja zahtjeva iz stava 2 ovog člana, odnosno narednog dana od dana perioda ispunjenosti uslova za obavljanje zdravstvene djelatnosti iz člana 61a stav 1 ovog zakona.

Član 61c

Radi sistematskog praćenja razvoja zdravstva i obezbjeđivanja zdravstvene zaštite, Ministarstvo vodi registar zdravstvenih ustanova, koji se obrađuje u obliku kompjuterske baze podataka.

Registrar iz stava 1 ovog člana, Ministarstvo redovno ažurira i objavljuje na svojoj internet stranici.

Obrada, razmjena i objavljivanje podataka u elektronskom obliku vrši se u skladu sa zakonima kojima se uređuje elektronska uprava, elektronska identifikacija i elektronski potpis, elektronski dokument, elektronska trgovina i informaciona bezbjednost.

Bližu sadržinu i način vođenja registra iz stava 1 ovog člana propisuje Ministarstvo.“

Član 15

Član 62 mijenja se i glasi:

„Zdravstvena ustanova se, nakon dobijanja rješenja iz člana 61 stav 2 i člana 61b st. 1 i 2 ovog zakona, upisuje u Centralni registar privrednih subjekata, u skladu sa zakonom kojim se uređuje obavljanje privrednih djelatnosti i njihova registracija.

Upisom u Centralni registar privrednih subjekata zdravstvena ustanova stiče svojstvo pravnog lica.

Zdravstvena ustanova je dužna da o svakoj promjeni uslova za obavljanje zdravstvene djelatnosti obavijesti Ministarstvo i pribavi rješenje Ministarstva.“

Član 16

U članu 64 poslije riječi „djelatnosti“ dodaju se riječi: „i prestanka rada“.

Član 17

U članu 65 stav 3 poslije riječi "osnivač" dodaju se riječi; "i dostavlja je Ministarstvu, u roku od tri dana od dana donošenja".

Stav 4 mijenja se i glasi:

"Rješenje o prestanku rada zdravstvene ustanove Ministarstvo donosi u roku od 30 dana, od dana prijema odluke iz stava 3 ovog člana."

Član 18

U članu 73 stav 1 tačka 5 mijenja se i glasi:

"5) odlučuje o pravima zaposlenih, u skladu sa ovim zakonom i propisima o radu;".

Tačka 6 mijenja se i glasi.

"6) uz prethodnu saglasnost Ministarstva, utvrđuje cijene zdravstvenih usluga, koje se pružaju trećim licima - državljanima Crne Gore koji nemaju svojstvo osiguranika, državljanima Crne Gore koji imaju svojstvo osiguranika za usluge koje se ne finansiraju iz sredstava obaveznog zdravstvenog osiguranja, strancima sa kojima Crna Gora nema zaključen međunarodni ugovor i strancima sa kojima Crna Gora ima zaključen međunarodni ugovor, za usluge koje nijesu obuhvaćene tim ugovorom;".

Poslije tačke 6 dodaje se nova tačka koja glasi:

"6a) uz prethodnu saglasnost Ministarstva, utvrđuje cijene zdravstvenih usluga i poslova, koje zdravstvene ustanove pružaju na osnovu ugovora sa pravnim i fizičkim licima, u skladu sa zakonom;".

Član 19

U članu 74 poslije stava 4 dodaje se novi stav koji glasi:

"U slučaju prestanka mandata direktoru, može se odrediti vršilac dužnosti do imenovanja u skladu sa zakonom, a najduže do šest mjeseci."

Dosadašnji stav 4 postaje sav 5.

Član 20

U članu 82 stav 1 poslije riječi: "zdravstvenu zaštitu" dodaju se riječi: "i vremena čekanja na zdravstvenu uslugu, u skladu sa listom čekanja utvrđenom na osnovu zakona kojim se uređuje obavezno zdravstveno osiguranje".

U stavu 8 poslije riječi "isteklo" zarez se zamjenjuje tačkom, a riječi: "ako bi time doveli u pitanje bezbjednost pružanja zdravstvene zaštite" brišu se.

Član 21

U članu 84 stav 1 poslije riječi "ustanovama," dodaju se zarez i riječi: "u skladu sa zakonom kojim se uređuje državna imovina,".

Član 22

Član 87 mijenja se i glasi:

“Zdravstveni radnici su lica koja imaju završeno formalno obrazovanje zdravstvenog usmjerenja, koji u vidu profesije obavljaju zdravstvenu djelatnost i neposredno pružaju zdravstvenu zaštitu građanima, u skladu sa zakonom.

Član 23

Zdravstveni radnici sa završenim odgovarajućim integrisanim akademskim studijama zdravstvene struke su:

- 1) doktor medicine, sa završenim medicinskim fakultetom;
- 2) doktor stomatologije, sa završenim stomatološkim fakultetom; i
- 3) doktor farmacije, diplomirani farmaceut, diplomirani farmaceut - medicinski biohemičar, magistar farmacije, sa završenim farmaceutskim fakultetom.

Zdravstveni radnici sa završenim visokim, višim i srednjim nivoom obrazovanja, u skladu sa programom na osnovu kojeg se ostvaruje stručno obrazovanje, su medicinska sestra, babica, zdravstveni tehničar i druga lica koja obavljaju poslove opšte zdravstvene njege i babinjstva, kao dijela zdravstvene zaštite, u skladu sa zakonom.

Član 24

U članu 98 stav 2 mijenja se i gasi:

“Izuzetno od stava 1 ovog člana, zdravstveni radnik i zdravstveni saradnik, zaposlen sa punim radnim vremenom u zdravstvenoj ustanovi čiji je osnivač država može, uz pisanu saglasnost direktora, da zaključi ugovor za obavljanje dopunskog rada u toj zdravstvenoj ustanovi ili sa drugom zdravstvenom ustanovom iz člana 52 ovog zakona, osim sa ugostiteljskim objektom koji obavlja zdravstvenu djelatnost, u ukupnom trajanju do jedne polovine punog radnog vremena.”

Član 25

U članu 102 stav 1 mijenja se i glasi:

“Specijalizacija može da se odobri zdravstvenom radniku i zdravstvenom saradniku sa kvalifikacijom VII nivoa okvira kvalifikacija, koji je nakon položenog stručnog ispita bio u radnom odnosu u zdravstvenoj ustanovi, najmanje dvije godine.”

Član 26

U članu 104 stav 1 poslije riječi “Ministarstvo,” dodaju se riječi: “do 30. novembra tekuće godine za narednu godinu.”

Član 27

U članu 108 stav 2 riječ "izdavanja" zamjenjuje se riječju "obnavljanja".

Član 28

U članu 111 stav 1 poslije riječi "rad" dodaju se riječi: "i faksimil, koji su izdati u skladu sa ovim zakonom".

Član 29

U članu 114a stav 2 dodaje se nova tačka koja glasi:

"1) dodatno stručno usavršavanje, u skladu sa čl. 108 i 109 ovog zakona;".
Dosadašnje tač. 1 i 2 postaju tač. 2 i 3.

Član 30

Poslije člana 117 dodaju se dva nova člana koji glase:

"Član 117a

"Nadležna komora privremeno oduzima licencu zdravstvenom radniku ako, u obavljanju zdravstvene djelatnosti, učini stručnu grešku kojom se narušava, odnosno pogoršava zdravstveno stanje pacijenta.

Pod stručnom greškom, u smislu ovog zakona, podrazumijeva se zanemarivanje profesionalnih dužnosti u pružanju zdravstvene zaštite, nepažnja ili propuštanje, odnosno nepridržavanje utvrđenih pravila struke i profesionalnih vještina u pružanju zdravstvene zaštite, koje dovode do povrede, oštećenja, pogoršanja zdravlja ili gubitka djelova tijela pacijenta.

Odgovornost za stručnu grešku iz stava 2 ovog člana utvrđuje se u disciplinskom postupku pred nadležnim organom komore, u postupku redovne i vanredne provjere kvaliteta stručnog rada, odnosno u drugim postupcima, u skladu sa zakonom."

Član 117b

Zdravstveni radnik, koji neposredno obavlja zdravstvenu zaštitu mora da bude osiguran od odgovornosti za stručnu grešku.

Od odgovornosti za stručnu grešku zdravstvenog radnika osigurava zdravstvena ustanova u kojoj obavlja zdravstvenu djelatnost, u skladu sa zakonom kojim se uređuje osiguranje od odgovornosti za štetu.

Premija osiguranja utvrđuje se za svaku granu medicine, uz mišljenje Ministarstva i nadležne komore."

Član 31

Član 119 mijenja se i glasi:

„Radi unapređenja uslova za obavljanje profesije, zaštite profesionalnih interesa, unapređenja profesionalne zdravstvene etike i učešća na unapređenju kvaliteta zdravstvene zaštite, organizuju se Ljekarska komora Crne Gore, Stomatološka komora Crne Gore, Farmaceutska komora Crne Gore, Komora fizioterapeuta Crne Gore i Komora medicinskih sestara, babica i tehničara (u daljem tekstu: komora).

Članovi Ljekarske komore Crne Gore su zdravstveni radnici koji su završili medicinski fakultet, specijalizaciju i užu specijalizaciju na tom fakultetu, članovi Stomatološke komore Crne Gore su zdravstveni radnici koji su završili stomatološki fakultet, specijalizaciju i užu specijalizaciju na tom fakultetu, članovi Farmaceutske komore Crne Gore su zdravstveni radnici koji su završili farmaceutski fakultet, specijalizaciju i užu specijalizaciju na tom fakultetu, članovi Komore fizioterapeuta Crne Gore su zdravstveni radnici koji su završili medicinski fakultet i stekli kvalifikaciju obrazovanja: bachelor primjenjene fizioterapije, specijalista primjenjene fizioterapije, magistar fizioterapije ili doktor fizioterapije i koji neposredno pružaju zdravstvenu zaštitu građanima, u skladu sa zakonom, a članovi Komore medicinskih sestara, babica i tehničara su lica koja su lica koja su stekla odgovarajući nivo obrazovanja, u skladu sa zakonom ili drugim propisom: primijenjenih osnovnih studija - diplomu Bachelor, akademskih osnovnih studija - diplomu Bachelor, specijalističkih studija - diplomu specijaliste, primijenjenih magistarskih studija - diplomu magistra primijenjenih studija, akademskog naziva magistra nauka - diplomu magistra akademskih studija i akademskog naziva doktora nauka - diplomu doktora nauka na medicinskom fakultetu.

Komora može da ima i počasne članove, kao i donatore, u skladu sa statutom komore.

Članovi komore mogu da budu i zdravstveni radnici koji neposredno ne pružaju zdravstvenu zaštitu građanima.“

Član 32

U članu 121 stav 1 riječi: „Ljekarska komora Crne Gore, Stomatološka komora Crne Gore i Farmaceutska komora Crne Gore“ zamjenjuju se riječju „komora“.

Stav 4 mijenja se i glasi:

„Nadzor nad zakonitošću i cjelishodnošću rada komora u dijeli vršenja prenijetih poslova, kao i kontrolu potrošnje sredstava iz budžeta Crne Gore obezbijeđenih za finansiranje ovih poslova vrši Ministarstvo.“

Član 33

U članu 127 stav 3 poslije riječi „djelatnosti“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „kao i stručnjaci iz oblasti farmacije, ekonomije i tehničkih nauka“.

Član 34

Član 129 mijenja se i glasi:

„U sprovođenju mjera zdravstvene zaštite mogu se primjenjivati i stručno provjerene tradicionalne i alternativne metode i postupci liječenja koji nijesu štetni po zdravlje građana.

Metode i postupke iz stava 1 ovog člana mogu da primjenjuju zdravstvene ustanove i zdravstveni radnici i zdravstveni saradnici, kao i lica koja posjeduju diplome i/ili sertifikate međunarodnih institucija i/ili strukovnih udruženja koja primjenjuju ove metode.

Saglasnost za primjenu pojedinih metoda i postupaka iz stava 1 ovog člana, zdravstvenoj ustanovi i zdravstvenim radnicima i zdravstvenim saradnicima, kao i licima koja posjeduju diplome i/ili sertifikate međunarodnih institucija i/ili strukovnih udruženja koja primjenjuju ove metode daje Ministarstvo, na osnovu mišljenja komisije za procjenu i davanje mišljenja o primjeni metoda i postupaka iz stava 1 ovog člana, koju obrazuje Ministarstvo.

Komisiju iz stava 3 ovog člana čine:

- 1) jedan predstavnik Ministarstva;
- 2) jedan predstavnik Ljekarske komore Crne Gore;
- 3) dva doktora specijalisti odgovarajuće grane medicine; i
- 4) jedan zdravstveni radnik ili zdravstveni saradnik, odnosno lice koje posjeduje diplome i/ili sertifikate međunarodnih institucija i/ili strukovnih udruženja koja primjenjuju ove metode i postupke.

Po potrebi, Ministarstvo može da angažuje i stručnjake za druge oblasti.

Ministarstvo vodi evidenciju o datim saglasnostima iz stava 3 ovog člana, kao i licima koja primjenjuju te metode i postupke.

Metode i postupke, kao i bliže uslove u pogledu kadra, prostora i opreme za primjenu pojedinih metoda i postupaka iz stava 1 ovog člana propisuje Ministarstvo.”

Član 35

U članu 135 stav 2 riječi: „papirnoj ili“ zamjenjuju se riječima: „pisanoj i“.

Član 36

U član 136 poslije stava 1 dodaje se novi stav koji glasi:

„Zdravstveni radnik prilikom neposrednog pružanja zdravstvene zaštite dužan je da medicinsku dokumentaciju svojeručno potpiše i ovjeri faksimilom.”

U stavu 3 riječi: „papirnoj ili“ zamjenjuju se riječima: „pisanoj i“.

Član 37

Član 147 mijenja se i glasi:

„Ministar može da dodijeli nagradu i/ili priznanje zdravstvenom radniku i zdravstvenom saradniku koji posjeduje ekspertska znanja iz određene oblasti medicine ili koji postiže izuzetne rezultate u radu i značajno doprinosi unapređenju zdravstvene zaštite i realizaciji ciljeva zdravstvene politike, kroz sprovođenje programa od javnog interesa.,.

Nagrada, u smislu stava 1 ovog člana, je:

- 1) godišnja nagrada;
- 2) prigodna nagrada; i
- 3) nagradno odsustvo sa rada u trajanju od pet radnih dana, uz naknadu zarade.

Priznanje u smislu stava 1 ovog člana je poklon i zahvalnica.

Zdravstvenom radniku ili zdravstvenom saradniku koji, u skladu sa zakonom, ostvari pravo na penziju, a koji je dao izuzetan doprinos unapređenju zdravstvene zaštite, ministar može da dodijeli nagradu i/ili plaketu.

Sredstva za nagrade, priznanja i plakete iz st. 2, 3 i 4 ovog člana obezbjeđuje Fond.

Izgled zahvalnice i plakete, vrste poklona, kao i kriterijume za dodjelu nagrada, priznanja i plaketa zdravstvenom radniku i zdravstvenom saradniku propisuje Ministarstvo."

Član 38

U članu 156 st. 1 i 2 mijenjaju se i glase:

"Akreditacija zdravstvenih ustanova je dobrovoljna, osim akreditacije laboratorijsko-istraživačkih ustanova koja je obavezna.

Zahtjev za akreditaciju zdravstvena ustanova podnosi Ministarstvu."

Član 39

Član 162 mijenja se i glasi:

"Za svako umrlo lice utvrđuje se vrijeme i uzrok smrti na osnovu neposrednog pregleda umrlog lica koji se mora obaviti u roku od 12 sati od momenta poziva za utvrđivanje vremena i uzroka smrti.

Za lica umrla u zdravstvenoj ustanovi ili kod drugog subjekta koji obavlja zdravstvenu djelatnost vrijeme i uzrok smrti utvrđuje doktor medicine te ustanove, odnosno drugog subjekta.

Za lica umrla van zdravstvene ustanove ili drugog subjekta koji obavlja zdravstvenu djelatnost, vrijeme i uzrok smrti utvrđuje izabrani doktor zdravstvene ustanove primarnog nivoa zdravstvene zaštite, odnosno doktor pojedinac, koji ima ovlašćenja izabranog doktora, u skladu sa zakonom.

Zdravstvena ustanova primarnog nivoa zdravstvene zaštite dužna je da obezbijedi neprekidno radno vrijeme pripravnošću doktora za utvrđivanje vremena i uzroka smrti.

Doktor koji utvrđuje smrt popunjava obrazac potvrde o smrti čiji je sastavni dio i ljekarski izvještaj o smrti koji sadrži podatke o vremenu i uzroku smrti.

Potvrda iz stava 5 ovog člana dostavlja se Institutu za javno zdravlje i organu državne uprave nadležnom za unutrašnje poslove."

Član 40

U članu 169 stav 1 poslije tačke 1 dodaje se nova tačka koja glasi:

„1a) doktor medicine specijalista medicine rada sačini izvještaj o izvršenom zdravstvenom pregledu zaposlenog bez obavljenog zdravstvenog pregleda, rezultata laboratorijskih analiza, mišljenja doktora medicine drugih specijalnosti, ako su bila

potrebna, kao i rezultata drugih medicinskih ili dijagnostičkih procedura (član 21 stav 3);“.

Poslije tačke 9 dodaje se nova tačka koja glasi:

„9a) zdravstveni radnik koji je stekao obrazovanje na fakultetu zdravstvenog usmjerjenja: medicinskom, stomatološkom i farmaceutskom, neposredno obavlja zdravstvenu djelatnost, a pored odgovarajuće kvalifikacije nivoa obrazovanja i položenog stručnog ispita nema i licencu za rad i faksimil, izdate u skladu sa ovim zakonom (član 111 stav 2);“.

Poslije tačke 13 dodaje se nova tačka koja glasi:

„13a) zdravstveni radnik koji neposredno pruži zdravstvenu zaštitu ne potpiše i ne ovjeri faksimilom medicinsku dokumentaciju iz člana 136 stav 1 ovog zakona (član 136 stav 2);“.

U tački 4 poslije riječi „djelatnosti“ dodaju se riječi: „i ne pribavi rješenje Ministarstva“.

Poslije stava 2 dodaje se novi stav koji glasi:

„Za prekršaj iz stava 1 tač. 9a i 13a ovog člana kazniće se i zdravstveni radnik, novčanom kaznom u iznosu od 250 eura do 2.000 eura.

Član 41

U članu 170 stav 1 poslije tačke 1 dodaje se nova tačka koja glasi:

„1a) sačini izvještaj o izvršenom zdravstvenom pregledu zaposlenog bez obavljenog zdravstvenog pregleda, rezultata laboratorijskih analiza, mišljenja doktora medicine drugih specijalnosti, ako su bila potrebna, kao i rezultata drugih medicinskih ili dijagnostičkih procedura (član 21 stav 3);“.

U tački 2 poslije riječi “isteklo” zarez i riječi: “ako bi time doveo u pitanje bezbjednost pružanja zdravstvene zaštite” brišu se.

Član 42

Poslije člana 174 dodaje se novi član koji glasi:

“Član 174a

Propis iz člana 25a stav 4, člana 38 stav 2, člana 61c stav 4, člana 129 stav 6 i člana 147 stav 6 ovog zakona donijeće se u roku od 18 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.”

Član 43

Poslije člana 176 dodaje se novi član koji glasi:

Registrar zdravstvenih ustanova iz člana 61c ovog zakona, Ministarstvo će da uspostavi u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovog zakona.“

Član 44

Poslije člana 180 dodaju se tri nova člana koji glase:

„Član 180a

Zdravstvene ustanove i drugi subjekti koji obavljaju zdravstvenu djelatnost dužni su da usklade rad, organizaciju, statut i opšte akte sa odredbama ovog zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.“

Član 180b

Laboratorije koje obavljaju djelatnost do dana stupanja na snagu ovog zakona dužne su da podnesu zahtjev Ministarstvu i dobiju akreditaciju u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Laboratorije koje obavljaju djelatnost laboratorijske dijagnostike do dana stupanja na snagu ovog zakona nastavljaju sa radom do roka iz stava 1 ovog člana.

Član 180 c

Zdravstvene ustanove koje obavljaju zdravstvenu djelatnost do dana stupanja na snagu ovog zakona dužne su da podnesu zahtjev Ministarstvu za dobijanje rješenja o ispunjenosti uslova za obavljanje zdravstvene djelatnosti, u skladu sa članom 61 ovog zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Zdravstvenim ustanovama koje ne podnesu zahtjev u roku iz stava 1 ovog člana, Ministarstvo donosi rješenje o prestanku obavljanja zdravstvene djelatnosti, u roku od 30 dana od isteka roka iz stava 1 ovog člana.“

Član 45

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore".

OBRAZLOŽENJE

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti sadržan je u članu 16 stav 1 tačka 5 Ustava Crne Gore kojim je propisano da se zakonom u skladu sa Ustavom uređuju pitanja od interesa za Crnu Goru.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Dosadašnja primjena ovog zakona pokazala je određene manjkavosti koje su otežavale njegovu primjenu, a ukazala se i potreba za preciziranjem pojedinih normi i bližim uređivanjem određenih pitanja, koja će doprinijeti povećanju kvaliteta pružanja zdravstvene zaštite, kao i određeno usaglašavanje sa drugim zakonskim propisima.

Ovim zakonom riješiće se problem nedovoljnog normiranja oblasti specifične zdravstveno zaštite zaposlenih i obavljanje ljekarskih pregleda i izdavanje ljekarskih uvjerenja o zdravstvenoj sposobnosti zaposlenih. Takođe, stručno provjerene tradicionalne i alternativne metode i postupci liječenja koji nijesu štetni po zdravlje građana su opšte prihvaćene mogućnosti, ali nedovoljno poznate i naučno utemeljene metode i postupci koji zahtijevaju dodatno uređivanje, tako da se ovi postupci mogu sprovoditi samo u zdravstvenoj ustanovni i mogu ih primjenjivati zdravstvene ustanove i zdravstveni radnici i zdravstveni saradnici, kao i lica koja posjeduju diplome i/ili sertifikate međunarodnih institucija i/ili strukovnih udruženja koja primjenjuju ove metode, na osnovu saglasnosti Ministarstva zdravlja. Kako bi se spriječile, eventualne, zloupotrebe i paušalno davanje saglasnosti, za ovu namjenu Ministarstvo zdravlja formira kompetentnu komisiju, na osnovu čijeg prethodnog mišljenja se ova saglasnost može dati.

Ukazala se i potreba za propisivanje perioda od sedam godina na koji se izdaje rješenje o utvrđivanju ispunjenosti uslova za obavljanje zdravstvene djelatnosti, čime će se imati potpuni uvid o ispunjenosti uslova u pogledu prostora, kadra i opreme za obavljanje zdravstvene djelatnosti, a što će doprinijeti većem kvalitetu pružanja zdravstvenih usluga građanima, kao i uspostavljanjem i vođenjem registra zdravstvenih ustanova.

Ovim zakonom se po prvi put propisujem mogućnost da zdravstvena ustanova obavlja i estetske minimalno invazivne nehirurške metode "antiage" medicine glave i vrata, a koje mogu da obavljaju zdravstveni radnici koji su posebno edukovani za obavljanje ovih metoda u zdravstvenoj ustanovi kojoj je Ministarstvo dalo saglasnost za uvođenje ove zdravstvene tehnologije.

Ovim zakonom se, pored postojećih, propisuje i organizacija Komore fizioterapeuta i Komore medicinskih sestara, babica i tehničara.

Potpunije je uređen i dio koji se odnosi na zdravstvene radnike i specijalizaciju zdravstvenih radnika, a po prvi put se uređuje i osiguranje od odgovornosti za stručnu grešku zdravstvenog radnika koga osigurava zdravstvena ustanova u kojoj

obavlja zdravstvenu djelatnost, u skladu sa zakonom kojim se uređuje osiguranje od odgovornosti za štetu.

Pitanje utvrđivanja vremena i uzroka smrti lica umrlih van zdravstvene ustanove ili drugog subjekta koji obavlja zdravstvenu djelatnost uređeno važećim zakonom opterećuje Zavod za hitnu medicinsku pomoć i vrlo često onemogućava blagovremeno pružanje zdravstvene zaštite građanima zbog angažovanja doktora na poslovima utvrđivanja smrti, što je vrlo delikatan i zahtjevan posao. Zbog izloženog, i zbog većeg broja izabranih doktora u odnosu na broj doktora u Zavodu za hitnu medicinsku pomoć, ovaj posao treba povjeriti njima, kao i doktorima pojedincima, koji imaju ovlašćenja izabranog doktora, u skladu sa zakonom. Za obavljanje ovih poslova zdravstvene ustanove primarnog nivoa zdravstvene zaštite organizuju neprekidno radno vrijeme pripravnošću.

U skladu sa predloženim zakonskim rješenjima, propisane su i odgovarajuće kaznene odredbe, kao i odredbe prelaznog režima.

III. USAGLAŠENOST SA EVROPSKIM ZAKONODAVSTVOM

Ne postoje sekundarni izvori prava Evropske unije sa kojim bi se predlog ovog zakona mogao uporediti i vršiti njegovo usklađivanje.

IV. PROCJENA FINANSIJSKIH SREDSTAVA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona nijesu potrebna posebna sredstva iz Budžeta Crne Gore.